

Arrest

nr. 184 565 van 28 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren op 01-01-1992 in Mogadishu. Toen u 7 jaar was bent u verhuisd naar Borame [gelegen in Somaliland] omwille van de burgeroorlog. U bent etnisch Tumaal en bent getrouwd met K.I.M. op 20-03-2015 maar u heeft geen kinderen. U was kapper in Borame. In 2014 begon u een relatie met N.M.J., die tot de meerderheidsclan Samaron behoort. Jullie hadden ongeveer een jaar een relatie toen jullie wilden trouwen. Uw oom en enkele ouderen van uw clan gingen naar de familie van N.M.J. om toestemming te vragen voor het huwelijk tussen u en N.M.J.. De familie van N.M.J. weigerde echter. Daarna wou u N.M.J. zwanger maken, opdat de familie van N.M.J. u dan misschien zou accepteren. Uiteindelijk werd N.M.J. zwanger, haar familie kwam dit te weten en diende klacht in bij de politie tegen u. Op 05-03-2015 werd u opgepakt door de politie. Dankzij de ouderen van uw clan kon u vrijgelaten

worden. Uw familie wou dat u trouwde met een meisje van uw clan. Op 20-03-2015 trouwde u met uw huidige vrouw, K.I.M.. Toen de broers van N.M.J. te weten kwamen dat u getrouwd was, vielen ze u aan. Ze verwoestten uw kapperszaak en vielen u enkele keren thuis aan. Dankzij uw oom kon u vluchten naar een dorp verderop, Goranyo Awl. Vandaar nam u een voertuig via Jigjiga en Harar naar Addis Abeba. U nam op 19-05-2015 het vliegtuig in Addis Abeba naar een voor u onbekende plaats. U nam verder de trein naar België, waar u aankwam op 20-05-2015 en een asielaanvraag indiende op 21-05-2015.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voorvervolging, zoals bedoeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Ten eerste dient opgemerkt te worden dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk wist te maken dat u werkelijk tot de etnische groep Boon/Gaboye, subgroep Tumaal behoort.

Gevraagd tot welke clan u behoort, verklaarde u dat u Gaboye of Boon bent (gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd of Gaboye of Boon een clan is, verklaarde u dat dat één clan is. Later opnieuw gevraagd of Gaboye een clan is, verklaarde u dat Gaboye een clan is (gehoorverslag CGVS, p. 6). Geconfronteerd met het feit dat het ongeloofwaardig is dat u Boon bent, verklaarde u dat Boon een clan is, dat Gaboye een clan is en dat dat één clan is (gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd of Gaboye de officiële naam is van uw clan, verklaarde u dat dat de officiële naam is (gehoorverslag CGVS, p. 5). Gevraagd of Boon de officiële naam is, verklaarde u dat Boon de officiële naam is die gekend is voor uw clan in het zuiden. **Volgens de beschikbare info, toegevoegd aan het administratief dossier, is zowel Gaboye als Boon een verzamelnaam voor beroepsgroepen of een term die gegeven wordt aan de Midgaan, en is het geen clan op zich. Het feit dat u hiernaar verwijst als een clan op zich en als een officiële naam van de clan, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde etnische afkomst.** Gevraagd naar subclans van Boon, verklaarde u dat er zes zijn: Madhibaan, Muse Dhariyo, Tumaal, Yibir, Hawl en Wardeer (gehoorverslag CGVS, p. 5). Gevraagd of deze clans verwant zijn met elkaar, antwoordde u bevestigend en zei u dat ze broers zijn. **Gevraagd naar uw clanlijn, vermeldde u ook Gaboye als laatste alsof het een voorouder betreft. Het dient opnieuw opgemerkt te worden dat Boon en Gaboye verzamelnamen zijn en dat er verder geen verwantschap bestaat tussen de clans of groepen die beschouwd worden als behorend tot de beroepsgroep 'Boon' of 'Gaboye' (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier).** Gevraagd of Gaboye of Boon goede namen zijn, verklaarde u dat u het zelf niet weet of ze goed zijn voor uw clan en dat die namen zo gekend zijn voor uw clan (gehoorverslag CGVS, p. 6). **Het is uiterst opmerkelijk dat u zelf niet weet of deze namen een positieve of pejoratieve bijklank hebben en het is geenszins onredelijk te verwachten dat u hier uitgebreidere verklaringen zou over kunnen afleggen als u echt heel uw leven tot de Gaboye-groep zou behoord hebben.** Volgens de beschikbare informatie (zie info toegevoegd aan administratief dossier) is Gaboye immers een denigrerende term.

U verklaarde dat uw clan gekend is als 'Gaboye' in het noorden en als 'Boon' in het zuiden. (gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd waarom u uzelf dan Boon noemde op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) - gegeven de vaststelling dat u verklaarde vanaf de leeftijd van 7 steeds in het noorden van het land (te Borame) gewoond te hebben - verklaarde u dat u een vreemde was toen u hier kwam, dat u niets wist en dat **de smokkelaar die u naar hier heeft gebracht, u aangeraden heeft om te zeggen dat u Boon bent** (gehoorverslag CGVS, p. 5). Gevraagd of u bedoelde dat u zelf geen Boon bent, verklaarde u dat Boon en Gaboye hetzelfde zijn en dat u Gaboye bent. Uw verklaringen zijn uiterst opmerkelijk. Immers, wetende [volgens uw verklaringen] dat Boon en Gaboye hetzelfde zijn, kan men zich ten eerste afvragen waarom de smokkelaar dit u aanraadde en ten tweede waarom u dan Boon zei op de DVZ, als u eigenlijk Gaboye bent, deze twee termen toch hetzelfde zijn volgens uw verklaringen [en het bijgevolg niet uitmaakt of u Boon of Gaboye zegt] en u zelf verklaarde dat Boon een term is voor het zuiden, hoewel u uit het noorden van Somalië afkomstig bent. **Indien u werkelijk tot de Gaboye-groep zou behoren, zou er geen enkele reden zijn om de raad van de smokkelaar [die u aanraadde Boon te zeggen] zonder meer over te nemen. Voorts kan de vraag gesteld worden waarom deze smokkelaar u dit zou 'aanraden', gezien u beweerdelijk altijd tot deze clan behoorde.**

U verklaarde dat de Tumaal deel uitmaken van de Midgaan (gehoorverslag CGVS, p. 10). Het is opnieuw uiterst opmerkelijk dat u dit verklaart, aangezien noch de Tumaal, noch de Midgaan zelf, de Tumaal als een subgroep van de Midgaan beschouwen (zie info toegevoegd aan administratief dossier). Verder kon u niet zeggen wat de term Midgaan betekent noch wat de term Gaboye (gehoorverslag CGVS, p. 10) of Boon betekent (gehoorverslag CGVS, p. 4). U kon verder niet zeggen hoe de Midgaan zichzelf noemen (gehoorverslag CGVS, p. 10). Volgens de beschikbare info is Midgan een denigrerende term die meestal niet door de Midgaan zelf gebruikt worden (zie info toegevoegd aan het administratief

dossier). Uw gebrekkige kennis omtrent uw clan is uiterst opmerkelijk. Gevraagd of u subgroepen kent van Madhibaan [die u ook tot de Gaboye-groep rekende], verklaarde u geen te kennen (gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd of de Midgaan [waartoe u uzelf ook rekende] een eigen taal hebben, verklaarde u niet te weten of ze een aparte taal hebben of niet, aangezien u opgegroeid bent tussen Samaron (gehoorverslag CGVS, p. 10). Geconfronteerd met het feit dat uw kennis omtrent uw clan slecht is, verklaarde u dat het waar is dat u er niet veel over weet en dat u opgroeide tussen Samaron in Borame (gehoorverslag CGVS, p. 6). Gevraagd of u dan geen claninfo aan uw ouders kon vragen, zelfs als u opgroeide tussen de Samaron, verklaarde u dat jullie niet veel tijd hadden omdat de mensen vroeg in de ochtend naar hun werk moesten en dat ze 's nachts terugkwamen om te slapen. Uw verklaringen weten geenszins te overtuigen. De door geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas kaderen immers binnen de context van clanvervolgning. Het belang van de clan in de context van de Somalische samenleving wordt overigens ook gesteund door de beschikbare informatie (zie info toegevoegd aan administratief dossier). Uw verklaringen dat men [uw ouders/familie] geen tijd had om u zaken te leren over uw clan, weten geenszins te overtuigen, aangezien u wel bijvoorbeeld uw clanlijn leerde van uw vader (gehoorverslag CGVS, p.10) en aangezien u deze zaken ook van anderen kon leren of kon leren kennen door simpelweg als Gaboye-lid in de Somalische maatschappij te leven. **Uw gebrekkige kennis omtrent uw clan doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde etnische afkomst. Derhalve doen deze ook ernstig afbreuk aan de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas, aangezien uw vrees voor vervolging zich kadert binnen een verhaal van clanvervolgning en verboden relaties tussen leden van de ene en de andere clan.**

Ten tweede dient opgemerkt te worden dat de door u geopperde feiten enkele vaagheden, lacunes en tegenstrijdigheden bevatten.

U verklaarde dat u een geheime relatie had met een meisje, N.M.J., van een meerderheidsclan [terwijl u beweerdelijk lid bent van een minderheidsclan] (gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of u de leeftijd kent van N.M.J., verklaarde u het niet te weten omdat u het haar niet gevraagd heeft (gehoorverslag CGVS, p. 14). U verklaarde dat u een jaar lang een relatie had met N.M.J. (gehoorverslag CGVS, p. 14) en dat u besloot te trouwen na een jaar (gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd of u de volledige naam kent van haar vader, verklaarde u dat u zijn andere naam niet kent, en dat u alleen Mohamud Jama kent [achternaam van N.M.J.] (gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd wat de ouders van N.M.J. als beroep deden, verklaarde u niet te weten wat ze deden (gehoorverslag CGVS, p. 19). Het dient opgemerkt te worden dat uw kennis over N.M.J., waarmee u beweerdelijk een geheime relatie had gedurende een jaar, uiterst beperkt is. **Het feit dat u zelfs niet weet hoe oud N.M.J. is, is zeer opmerkelijk gezien het feit dat u een jaar een relatie had met haar en u op het punt stond te trouwen met haar.** Deze feiten doen verder ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas.

Gevraagd of ze [N.M.J.] vroeg tot welke clan u behoorde [toen jullie elkaar leerden kennen], verklaarde u dat ze uw clan pas later vroeg (gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd wanneer, verklaarde u dat ze dit twee maanden erna vroeg, nadat jullie een relatie hadden. Gevraagd waarom dit zo laat was, verklaarde u dat iemand die houdt van iemand, die vraag niet direct kan stellen, dat ze in het begin dacht dat u van de clan Samaron was, en dat ze niet kon uitvissen of u dat was of niet [namelijk lid van de clan Samaron]. Verder vertelde u het verhaal van een jongen die zichzelf levend verbrand heeft tot hij overleed omdat hij niet mocht trouwen met een Gaboye-vrouw (gehoorverslag CGVS, p. 9). Later verklaarde u dat deze jongen de neef was van N.M.J. en dat dit in 2010 gebeurd was (gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd of uw vriendin N.M.J. erover nadacht om de relatie te stoppen, verklaarde u dat ze er niet over dacht om te stoppen en dat ze dacht dat jullie altijd een leven samen zouden hebben (gehoorverslag CGVS, p.17). Uw verklaring dat uw vriendin zich pas na twee maanden zou afvragen tot welke clan u eigenlijk behoort - wetende dat ze zelf een neef had die zelfmoord had gepleegd omwille van deze problematiek [het taboe en verbod op huwelijken tussen leden van meerderheids- en minderheidsclans] en gezien het belang van het clansysteem in Somalië - is uiterst ongeloofwaardig en staat los van enige doorleefde ervaring. Uw verklaring dat uw vriendin niet kon achterhalen van welke clan u was, weet geenszins te overtuigen aangezien ze dit slechts aan u hoefde te vragen.

U verklaarde dat de clanouders van uw clan en van de clan van N.M.J. akkoord zijn gegaan om een compensatie van 50 kamelen te betalen nadat er, naar aanleiding van uw arrestatie, clanbemiddeling werd opgestart (gehoorverslag CGVS, p. 23). U verklaarde verder dat, nadat de compensatie was betaald en u terug op vrije voeten was, de broers van N.M.J. langskwamen in uw zaak, u vroegen hoe u zorg zou dragen voor het kind van hun zus en u uiteindelijk aanvielen (gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd of u niet naar de politie of naar uw clan kon gaan toen ze u aanvielen, verklaarde u dat de politie van hen is en dat het probleem groter zou worden als u bescherming zocht voor uw familie (gehoorverslag CGVS, p. 25). Gevraagd of u niet naar uw clan kon gaan aangezien er een compensatie betaald was, verklaarde u dat de ouderen niets konden doen aan de jeugd, dat de jeugd andere groepen heeft en dat de ouderen niets zouden kunnen doen als u dat zou melden aan de

clanouderen. Het dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen geenszins weten te overtuigen en onlogisch zijn. Immers, uw verklaring dat de ouderen niets konden doen aan de jeugd [namelijk aan de broers van N.M.J.] is een niet-gemotiveerde assumptie uwentwege, en is tegenstrijdig met het feit dat uw clanouderen eerder wel een oplossing voor uw situatie konden vinden. Uw verklaringen dat u niet naar de politie kon gaan, komen dan ook uiterst onlogisch en bevreemdend over, aangezien u reeds werd vrijgelaten door de politie nadat de compensatie was betaald. **U heeft geen enkele poging gedaan om bescherming te zoeken na de aanval van de broers bij autoriteiten [de politie en clanouders] die reeds op de hoogte waren van uw probleem en die zelf een oplossing hadden gevonden voor u.** Dat u dan plots beweert dat u niet bij hen terechtkon na die aanval van de broers van N.M.J., komt uiterst bevreemdend over, getuigt geenszins van echte doorleefde ervaringen en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas.

U verklaarde in het kader van uw asielrelaas dat u wist dat de familie [van N.M.J.] haar nooit zou geven aan u (gehoorverslag CGVS, p. 12). Even later verklaarde u dat u gemeenschap had met N.M.J., omdat u dacht dat haar familie haar aan u zou geven indien ze zwanger werd. Verder verklaarde u dat u dacht dat ze [familie van N.M.J.] u zouden overwegen als iemand van hen omdat u tussen hen opgroeide en dat u niet verwachtte dat zoiets zou gebeuren (gehoorverslag CGVS, p. 16). U had echter al eerder verklaard dat een Samaron-jongen [notabene de neef van N.M.J.] niet mocht trouwen met een Gaboye-vrouw en dat hij zichzelf daarom in brand gestoken heeft (gehoorverslag CGVS, p.9). Het feit dat u de ene keer verklaarde dat u dacht ze u nooit N.M.J. zouden geven, maar dan de andere keer verklaarde dat u wel dacht dat ze u zouden overwegen als iemand van hen, is tegenstrijdig en komt zelfs uiterst ongeloofwaardig over wetende dat u op de hoogte was van de situatie van de jongen die zichzelf in brand gestoken heeft omwille van de weigering van zijn familie. Uw verklaringen geven opnieuw geenszins blijk van echte doorleefde ervaringen.

Uw neergelegde documenten kunnen uw asielrelaas niet staven. Wat betreft de door u neergelegde foto's van u en uw familie dient te worden vastgesteld dat deze noch uw asielrelaas noch uw nationaliteit [die in deze niet betwist wordt] kunnen staven aangezien dit [soms vage] foto's van u en familieleden betreffen waarop verder geen enkele aanwijzing te zien is die uw asielrelaas ondersteunt. Dit gegeven zijnde, alsook gegeven de vaststelling dat uw relaas over het geheel geenszins geloofwaardig bevonden wordt, weet dit document bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit Borame, Somaliland. In casu dient dus de veiligheidssituatie in Somaliland beoordeeld te worden.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland (zie ESAO "Country of Origin Information Report: Somalia - Security Situation" van februari 2016) blijkt dat er sprake is van conflicten in deze regio maar dat de intensiteit hiervan laag is. Dit gaat onder meer op voor het conflict tussen de overheid van Somaliland en de staat Khatumo, in het zuid-oosten van de Togdheer regio. Voorts doet er zich in Somaliland geweld tussen clans voor, waarbij er soms slachtoffers kunnen vallen. In de regio Awdal waren er spanningen en clashes tussen de strijdkrachten van Somaliland en een militie onder leiding van Sultan Wabar, die opkwam voor een onafhankelijke staat Awdal. In november 2015 vonden er echter bemiddelingsgesprekken plaats, waarna de militie zich overgaf. Het is de bedoeling dat deze militie wordt geïntegreerd in de ordestrijdkrachten van Somaliland.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Somaliland actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Somaliland aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 3 november 2016 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker stelt dat hij wél *“dat Gaboye of Boon een verzamelnaam is voor minderheidsclans”*, maar dat *“zonder meer een begripsverwarring gebeurd (is) tussen haar en de interviewer”*. Hij stelt dat *“zelfs de bronnen van de verwerende partij in het administratief dossier stellen de minderheidsclans voor als “subgroepen” van Gaboye”* en dat in deze informatie vermeld wordt dat *“de benamingen en onderverdelingen verre van éénzijdig”* zijn.

Hij benadrukt dat hij kon vertellen *“over de slechte behandeling van minderheidsclans”*.

Aangaande het behoren van de Tumaal tot de Midgaan is de informatie in het administratief dossier volgens verzoeker *“niet eenduidig”*.

Verzoeker voert aan dat *“in de mate dat haar toch nog gebrekkigheden zouden kunnen worden verweten wenst verzoekende partij er op te wijzen dat zij op jonge leeftijd (7 jaar) verhuisd is, leefde tussen de Samaroon en inmiddels toch ook al eventjes Somalië verlaten heeft, wat uiteraard ook z'n impact heeft gehad op haar geheugen”*.

Dat verzoeker de leeftijd van N.J.M. niet kent, wijt hij aan het feit *“dat het begrip ‘leeftijd’ in Somalië totaal niet pertinent is”*. Zijn onwetendheid over de volledige naam van zijn vader ligt, aldus verzoeker, aan het feit dat *“hun kennismaking gebeurde aldus op een spontane manier en de volledige naam van de vader kwam niet onmiddellijk ter sprake”*. Verzoeker legt uit dat zijn clan niet meteen gevraagd werd omdat hij hiermee niet te koop liep en omdat hij de taal van de Samaroon-clan sprak, *“waardoor N.J.M. aanvankelijk niet dacht dat zij van een andere clan zou zijn”*. Verzoeker stelt: *“Het is pas later dat dit ter sprake gekomen is. Het is ook pas dan dat de verzoekende partij vernam dat de jongen die zichzelf in brand gestoken had omdat hij niet mocht trouwen met een Gaboye-vrouw eigenlijk de neef van N.J.M. was.”*.

Verzoeker legt uit dat hij geen bescherming zocht bij de politie, gelet op *“de lokale situatie en de positie van de verzoekende partij als lid van een minderheidsclan”*. Hij stelt: *“Zij was reeds door het oog van de naaldgekropen (het is als minderheidsclan immers niet evident om te onderhandelen met een meerderheidsclan – soms weigert de meerderheidsclan dit gewoon) en wist dat het niet evident zou zijn om bescherming van de politie te krijgen. Bovendien was ze bang dat de bedreigingen zouden verergeren wanneer zij zich tot de politie zou wenden, zonder dat zij effectief bescherming zou krijgen. Aanvankelijk had zij ergens nog de hoop dat het zou overgaan, maar uiteindelijk wist zij dat –wanneer zij bleef- de hele familie de dupe zou worden van haar problemen. Er zou immers opnieuw discussie tussen de ouderen losbarsten met mogelijks clangevechten tussen de jongeren tot gevolg.”*.

Aangaande zijn relatie met N.J.M. benadrukt verzoeker nog: *“Verzoekende partij koesterde aanvankelijk de hoop dat zij wel zou mogen trouwen met N.J.M. wanneer zij zwanger was, aangezien de schande van een ongehuwde vrouw groter zou zijn dan deze van een huwelijk met iemand van een lagere clan. Zij was verliefd en zocht op bijna wanhopige wijze naar een oplossing. Zij dacht dat dit de enige wijze was waarop de familie van N.J.M. het huwelijk zou goedkeuren. Dat zij zich vergist heeft, kan nu inderdaad wel worden vastgesteld, maar a posteriori is het altijd makkelijk om te stellen dat men iets anders had moeten doen.”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing *“ingevolge artikel 39/2 § 1, 2° Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen”*.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt.

Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als

administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker verklaart vervolging te vrezen in Somalië omwille van zijn relatie met N.J.M., een vrouw van de meerderheidsclan Samaron, omdat hijzelf behoort tot de minderheidsclan Tumaal. De Raad hecht echter geen geloof aan verzoekers asielrelaas.

2.4. Zo maakt hij zijn behoren tot de Tumaal geenszins aannemelijk. Zo verklaarde verzoeker dat hij "*Gaboye of Boon*" is, dat dat één clan is (gehoor, p. 4), dat de subclans van Boon verwant zijn aan elkaar en "broers" zijn en dat Gaboye volgens zijn clanlijn een voorouder zou zijn (gehoor, p. 5-7), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat zowel Gaboye als Boon een verzamelnaam is voor beroepsgroepen of een term die gegeven wordt aan de Midgaan, maar geen clan is en dat er geen verwantschap bestaat tussen de clans of groepen die beschouwd worden als behorend tot de beroepsgroep. Verzoeker meende ook dat "*Gaboye*" en "*Boon*" de officiële namen van zijn clan zijn (gehoor, p. 5-7), hoewel uit voornoemde informatie blijkt dat Gaboye een denigrerende term is. Verzoeker bleek evenmin te weten dat "*Midgaan*" - waartoe hij meent dat zijn clan behoort - eveneens een denigrerende term is. Verzoeker beweerde verder dat zijn clan gekend is als "*Gaboye*" in het noorden, waarvan hij afkomstig is, en als "*Boon*" in het zuiden (gehoor, p. 4), maar benoemde zichzelf als Boon op de Dienst Vreemdelingenzaken omdat de smokkelaar hem dit had aangeraden (gehoor, p. 5), wat geenszins te verzoenen valt met verzoekers bewering dat "*Gabooye*" en "*Boon*" hetzelfde zijn. Ten slotte was verzoeker onwetend over de betekenis van de termen "*Midgaan*", "*Gaboye*" en "*Boon*" (gehoor, p. 4, 10), kon hij niet zeggen hoe de Midgaan zichzelf noemen (gehoor, p. 10), kende hij geen subgroepen van Madhibaan (gehoor, p. 7) en wist hij niet of de Midgaan een eigen taal hebben (gehoor, p. 10).

2.5. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker wél weet "*dat Gaboye of Boon een verzamelnaam is voor minderheidsclans*", maar dat "*zonder meer een begripsverwarring gebeurd (is) tussen haar en de interviewer*", blijkt dit niet uit het gehoorverslag. Verzoeker benoemde Gabooye op het Commissariaat-generaal meermaals als een clan (gehoor, p. 4-6) en bevestigde dit toen hem uitdrukkelijk gevraagd werd of het een clan was ("*Ja Gaboye is een clan.*"; gehoor, p. 6). Ook nadat hij geconfronteerd werd met het feit dat Gabooye geen clan is, maakte hij geen melding van enige begripsverwarring tussen hem en de interviewer, doch trachtte hij zijn onwetendheid te vergoelijken door te stellen: "*Het is waar dat ik niet veel weet over het.*"

Dat is omdat ik opgroeide tussen Samaron in Borame. Ik weet niet veel over mijn clan. Het weinige wat ik weet, is wat ik gezegd heb." (gehoor, p. 6). Dat "*zelfs de bronnen van de verwerende partij in het*

administratief dossier” minderheidsclans als “subgroepen” van Gaboye noemen, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, betekent niet dat Gaboye zelf een clan is, noch dat deze subgroepen toch verwant zouden zijn met elkaar.

2.6. Verzoekers onwetendheid en foutieve kennis over zijn clan en over de clans in zijn omgeving en in Somalië in het algemeen is frappant, gezien de gestructureerde clancontacten het sociaal en economisch leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. Dat verzoeker “*op jonge leeftijd (7 jaar) verhuisd is, leefde tussen de Samaroon en inmiddels toch ook al eventjes Somalië verlaten heeft, wat uiteraard ook z'n impact heeft gehad op haar geheugen*” kan dergelijke gebrekkige kennis dan ook niet verschonen. Dit klemmt te meer nu verzoeker verklaarde omwille van het belang van de clans zijn land en zijn clanherkomst Somalië verlaten te hebben. Immers indien verzoekers clanherkomst aanleiding gaf tot een concreet clanconflict en tot het betalen van een schadevergoeding van 50 kamelen aan de gedupeerde clan dan is geheel uitgesloten dat verzoeker niet concreet en correct zijn clanherkomst en de situatie van de clans kan toelichten. Dit is echter niet het geval en verzoeker kan zelf de specifieke situatie waarbij hijzelf schuld heeft bij een clanconflict en schadevergoeding niet navenant toelichten. Dit ondergraaft op zich reeds elke geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag.

2.7. Ook verzoekers bewering dat N.J.M., een vrouw van de meerderheidsclan Samaron, pas twee maanden na het aangaan van hun relatie aan verzoeker vroeg tot welke clan hij behoorde (gehoor, p. 15), toont aan dat verzoeker geen voeling heeft met de problematiek van relaties tussen leden van meerderheids- en minderheidsclans. Los van het feit dat verzoeker familiale herkomst haar niet kan zijn ontgaan, kan niet aangenomen worden dat verzoeker zijn vriendin hiervan niet eerder op de hoogte bracht omdat hij hiermee niet te koop liep en omdat hij de taal van de Samaroon-clan sprak, aldus het verzoekschrift, terwijl hij de risico's in haar hoofd kende (“*Ze zal gediscrimineerd worden. ze zal ontferd worden door haar eigen familie. Zelfs als ze overlijdt, zal niemand komen om haar te begraven. Het is niet toegelaten dat ze trouwt. Ze zullen haar doden.*”; gehoor, p. 16). Dat N.J.M. dermate laks zou (kunnen) omgaan met de sociale regels die door het clansysteem worden opgelegd is geheel ongeloofwaardig te meer zij de risico's eveneens kende en zij een neef had die in 2010 zelfmoord pleegde omdat hij niet mocht trouwen met een Gaboye-vrouw (gehoor, p. 16). Verzoekers verklaringen zijn geheel onaannemelijk en kunnen slechts aantonen dat verzoeker niet opgroeide in een minderheidsclan. Ze komen louter verzonnen voor.

2.8. Zelfs indien verzoekers verklaringen nog waarachtig zouden zijn - wat niet het geval is – dan nog is gelet op de gestructureerde clancontacten die het maatschappelijk leven in Somalië bepalen, het eveneens ongeloofwaardig dat verzoeker verklaarde zich na het incident met de broers van N.J.M. niet meer te kunnen beroepen op de hulp of bescherming van zijn clan. Zijn bewering dat de ouderen niets konden doen aan de jeugd, dat de jeugd andere groepen heeft en dat de ouderen niets zouden kunnen doen als hij dat zou melden aan de clanouderen is immers tegenstrijdig met zijn eerdere verklaringen dat zijn clanouderen reeds een oplossing voor zijn situatie hadden gevonden mits clanbemiddeling, met name dat de clanouders van zijn clan en van de clan van N.M.J. akkoord zijn gegaan om een compensatie ter waarde van 50 kamelen te betalen (gehoorverslag CGVS, p. 23).

2.9. Ook zijn beweringen op het Commissariaat-generaal en in het verzoekschrift dat hij geen bescherming kon zoeken bij de politie gelet op “*de lokale situatie en de positie van de verzoekende partij als lid van een minderheidsclan*”, omdat “*de politie van hen is*” en omdat het probleem hierdoor groter zou worden (gehoor, p. 25) is moeilijk te verzoenen met zijn eerdere verklaringen dat hij door de politie werd vrijgelaten nadat de clanbemiddeling werd opgestart en de compensatie was betaald.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.11. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus.

Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.12. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Borame, Somaliland geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Op basis van “EASO: Country of Origin Information Report: Somalia - Security Situation” van februari 2016 - door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier -, stelt de Raad immers vast dat er sprake is van conflicten in deze regio maar dat de intensiteit hiervan laag is. Dit gaat onder meer op voor het conflict tussen de overheid van Somaliland en de staat Khatumo, in het zuidoosten van de Togdheer regio. Voorts doet er zich in Somaliland geweld tussen clans voor, waarbij er soms slachtoffers kunnen vallen. In de regio Awdal waren er spanningen en clashes tussen de strijdkrachten van Somaliland en een militie onder leiding van Sultan Wabar, die opkwam voor een onafhankelijke staat Awdal. In november 2015 vonden er echter bemiddelingsgesprekken plaats, waarna de militie zich overgaf. Het is de bedoeling dat deze militie wordt geïntegreerd in de ordestrijdkrachten van Somaliland.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.13. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.14. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.15. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK